

Vasas Tamás

megint az álom

itt megint az álom került elő.

aznap este, mialatt újra álmodtam,
ő úgy ugrott át a gyerekkoromon,
ahogy azon a szűk patakon
is szokott.

vajon, ha majd befejezte a verseit,
a végén visszatér még hozzá?

amikor felébredtem,
apát láttam.

éppen jegyet vett nekem
a 14:00 órai vonatra.

kinyomtatta és azt mondta,
hogy a biztonság kedvéért
elküldi e-mail-ben is.

mondtam neki, hogy
felesleges, de ő erre azt
válaszolta, hogy az
ördög nem
alszik.

akkor én arra gondoltam,
hogy legalább húsvétkor
egy kicsit talán mégis
alszik az az ördög.

uszodai siralom

én is láttam szegény
embert lefordulni
kocsmai székről.

zsákot kiesni
idegen testből.

takarítatlan uszodákban
sirattam a fiatalon házasodott
nőkre gondolt önkielégítéseimet.

most szaladok a kifordult gerincem
körüli, csak szaladok, és közben
egy kifilézett nyugalom
mélyen bennem,
félálomban
várja

az első ébresztő,
vagy más beállításban
józanító stroke-ját.

ennek a nyugalomnak
a hangja súgja: van,
hogy éjjel, ott lent
a mélyben,
a halottak
pukiznak
egyet.

kikerülhetetlen karók

ezek a kikerülhetetlen karók.

a kertek alatti álmok tiltott buckái,
nem szégyen megbotlani bennük,
csak tudjuk, hogy miben, és hogy
mi a következő lépés:

- csak ismétlések -

a következő lépés lesz
elfelejteni minden
tegnapot;

szórteleníteni a
holnapokat;

megnézni a mocskos
honlapokat;

csak egy őszinte imát
próbáltam elmondani;

hallgatni a történeletről.